

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XC. perueniens vsque ad DCC.XIV. nempe à Gregorio Magno Romano Pontifice, vsque ad Gregorium secundum

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annvs 607. Bonifacii Pap. IV. Annus 1. Phocæ Imp. Annus 5.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15007

liquum est, tanquam gubernator Ecclesia & populi pastor Deo toti viribus assidue supplicet, ut ignoscatur populo, & pro misericordia sua hoc omnia moderetur.

Hic auditis, beatissimus Patriarcha magno timore mansuetudine correptus, tum lacrymis cepit rogare sanctum virum, ut Deum obsecraret, quo animam suam tolleret, antequam ab illi calamitatibus opprimeretur. Cumque vellet S. Theodorus in patriam redire, quoniam quietis & silentii sui tempus advenabat, illi non permisit beatissimus Patriarcha. Invenerat enim rumor civitatem suam ita multo post absorptam iri. Quamobrem voluit, ut apud se huiusmodi traduceret. Namque dicebat, se precibus eius apud Deum pro populo indigere, ut saltem mala differat, quae comminatur. Cum autem vir sanctum locum proprium ad habitandum postularer, iussit, ut in S. Stephani mansione, quae Romanorum dicitur, habitaret. Natali igitur die Salvatoris nostri Dei illic sese inclusit, ut quietem & abstinentiam solam observaret. haecenus de rebus gestis annu huius, quae autem sequuntur, sequenti potius contigisse noscuntur, nosque tuo loco narraturi sumus.

XI.

Quod ad prodigium spectat à Theodoro generatim tantum Patriarcha petenti explicatum, ne timentissimum pro dio testore concuterer: euentia ipsa, quae paucos post annos contigerunt, quot quantaque mala portendent, declarant. Etenim praeter immanes Chiltianorum caedes à grassantibus Persis ubique in Oriente pattatas, sancta civitas Hierosolyma ab eisdem capta est, & sanctissima Cruce spoliata, quae ab ipsis in Persidem translata fuit. His accessit novorum haereticorum post annos in eam paucos ab inferis portis eruptio: fuerunt hi Mophtelictae, qui vniuersae Ecclesiae Orientali gravissima damna dederunt. Sed & quod his omnibus sanestius acerbiusque videri potest, hoc pariter saeculo ex Nestorianis, Arianis, Iudaeisque conflatum est immane illud monstrum, quod vniuersam penit sibi orbem subegit, atque in dies magis magisque maioribus accessibus armorum potentia laqueis: aduersus Cruces bella gerens. Hoc enim fuisse videtur, quod dicebat sanctus, Aduersarii aduentum appropinquare, nepe nefandissimum Mahometem sectae Mahometanorum principem, quae (ut suo loco dicturi sumus) hoc deploratissimo saeculo paucos post annos sumptis exordium tanto ante significata portento. Hic rursus memini se oportet etiam S. Gregorii Papae ad Maximum Salonitanum Episcopum epistolae a, quae item est de his proditum vaticinium, quo tanta mala obuentura praedixit, ut beati à posteris dicendi essent maiores, innumera licet calamitatibus pressa, quod ea ex hac verba sublati non videntur. sed repetenda hic sunt eius verba propheticè dicta: Nolite, inquit, de talibus omnino contristari, quia qui post nos vixerint, deteriora tempora videbunt, ita ut comparatione sui temporis, felices nos agnoscant dies habuisse. licet fame, bellis afflidis, & peste fient ea tempora funestissima, sed florentissima videri poterunt cum posterioribus comparata.

a Gra. lib. 2. cap. 36. Ind. 3.

a I. b. Miscell. lib. 17. Cap. 17. An. nalis Phoc. ca.

I E S V C H R I S T I
A N N V S 608.

BONIFACII PAP. IV. PHOCÆ IMP.
Annus 1. Annus 6.

ANNVS qui sequitur octavo post sexcentissimum Indictionis vndecimae, multis itidem malis calamitosus plane Orientalibus exitit & infelicissimus. Annales siquidem habent b, factam esse mortalitatem, atque penitentiam omniseri, insuper effusum rursus sanguinem nobilium civium, & Perfarum grassationes Chalcedonem vsque, deuictio Romano exercitu. Haec omnia sexto Phocæ anno contigisse narratur ex Theophane in Annalibus. Si quidem Phocas postquam Mauritium cognationem è medio sustulit, Commentiolam Thraciae Praetorem & multos alios necauit: quorum omnium peritias eius gener Pifcus, qui anno superiori in discedem adductus fuit, aduersus eum coniurationem moliri cepit. de

co enim haec Theophane in istdem Annalibus: anno Imperij Phocæ sexto Prisco inueneri non iustitiam tam iusta bonicia, quam cetera mala, quae à Phoca patrabatur, scripsit ad Heraclium Patricium & Praetorem Africae, quo Heraclium suum suum & Nicetam filium Gregorij Patriarchi Synopatorum suum iuniorer, quatenus contra Phocam tyrannum reuerent. Audiat enim cum rebellionem molitari in Africa: unde nec nauiga hoc anno Constantinopolim conuenerunt. At que hoc anno teatam cepta fuisse, sequenti sunt executioni mandata. dicemus de his suo loco.

Quod vero ad bellicas acceptas clades pertinet, haec apud eisdem Annales scripta leguntur: Praetor Persia cum Cardarige Duce egressi cepimus Armeniae & Cappadociae, pugnanterque Romanorum verterunt militibus operant, Galatiam & Paphlagoniam, & venerunt vsq. Chalcedonem sine paritate de populante omnem atatem. Et hi quidem fortis portam Romanam tyrannidem inferant: Phocas vero hu pueri intersequantur alio, occidens atque captiuum haecibi.

Quo pariter anno Thomas Constantinopolitanus Episcopus, ubi sedisset annos duos & menses septem, scilicet Niciphorij Chronicon, ex hac vita (quod valde cepit & precibus impetrat) libens volensque discessit. Rem gestam Eleusius Theodosij Sicoete discipulus factum temporum retum scripsit, his verbis ita recellit:

Quo tempore, inquit, contigit ut sanctissimus Patriarcha in morbum incideret. Itaque nuntium misit ad beatum Theodorum, rogans eum, ut Deum precaretur, ut sibi daret vitam. At Christi seruis respondit, quatenus isse, ut sancti olim Apollonii Tarsis, dissolu & esse cum Christo caperet, tamen cum magis esset miserum, ut pro populi salute in corpore maneret, praerariis potius, nulli vitam & salutem largiretur. Sed nuntium rursus ad Deum suum misit Patriarcha. Per Dominum, inquit, obsecro te, pater, si digne me, et pro vniuersa & fraternitate nos beneuolentia, Deum obsecres, ut depositum vniuersum suum recipiat & corpore meo, neque à imminentibus periculis liberet: neque enim scilicet possum, quia tu praenunciasti. Tunc Dei seruis flexis genibus, & suis pro vniuersis, nuntiavit ei per Epiphanius ministerum, se quidem vitam pro salute omnium excepisse: verum quoniam iam opere flagitasse pro se prece fundi, ut dissolueretur & esse cum Christo, usque usque temperasse, & Deum illi quae caperet concessuram, & petentium eisdem die implentem iri. Quamobrem si videret, inquit, ut videret ad flatum ad salutem: sui mortis, non tamen vniuersum apud Christum Dominum conspiciamus. Nec auditis beatissimus Patriarcha dicens, esse gaudium magno, & Deum laudans mortem seruis sui, nec tamen, neque à quatuor & alijmante sua discedere instituta: carere omnium se esse promisso eius, quod se vniuersum apud Christum esse conspiciat. Hoc & Imperator cum intellexisset, sanctissimum Patriarcham iussit. Qui cum omnibus benedixisset, aue hoc au regnum cum praesentibus atque constantia admirabili ad Dominum migravit. Huius obitu cum seruis Dei familiaris auerteret, quod tam amicum atque beneuolum Patriarcham amiserit: Nolite, inquit, vir sanctus, modice fidei homines & pusillanimes, dolere & conuerti: qui enim futurus est Patriarcha, non necesse nos diligit.

Quod & factum est. Sergius enim qui creatus est patriarcha, non ipse ad Deum seruum, nec permisit ut prius à quoquoque certis fieret, sed de improbitate cum psalmis canente offensa, & ad pulchrum profectus, rogauit illum, ut pro se Dominum precaretur, quo tantum usque gratia dignus effectus Episcopatu & Apollonia sede, ex voluntate eius populatum in pace regeret & gubernaret: se enim uolentem esse & imperitorem, quam ut sine se capere & regere Deo praesidio id prestare posset. At Dei seruis grecos fugi, vniuersum, implexo: idcirco, inquit, tibi inueniam tantum Deo omni impetare, ut maiore virtute viribusque sustinens calamitates & inuoluntas impendentes, id quod praestitit tui sui prestare non possis videatur. Confirma igitur te, & robustus si, atque viriliter agi: Deum confisus: spero administrationem tuam & ditionem & praesentiam fore. Ex eo tempore maiore vires suscipiens Patriarcha non numeret administrando recte se gestu, & maiore quam praesentibus beneuolentia virum sanctum esse profectus. Haec de Sergio auctor.

Potro Sergius inuita Saia d, qui ipso exordio coetam Samuele magnam speciem dedit optime adimistrandi regni, cum esset humilis in oculis suis, neque recte obuia

Scipina
vitiombus
pod omne
non conie
doctum
die, que d
Segeo d
per prop
operiens
emolem
Theodoro
interlig
vniuers
nos & pra
bit vita
seruicis
Eli cam
nomina
tuy vanc
inferenti
dem plura
Lumen
Tum
p/ctio
Te dro
Eam cau
Ma: Pa
P/ bato
P/ bato
Loci d
Hate
Tary
Atrou
Lugo
Siny
Eli ca
Nate
Cru
Dip
Maur
Dui qu
Es Pa
Christi
finitus
taimellig
fuarione
Verum
in eadem
quam pe
genio pe
pae & d
infertur
Sed que
Aet
inquit
angust
angust
Og
dignat
tore
tore
dare
Legum
et h
indica
habet
re d
mole
Quod
post h
grem
Cum
et cor
natus à